

Трывожны білянс апошніх падзеяў

(Заканчоныне з 1-ай бачыны)

выходы з ліку сяброў камуністычных біць гэтых неабходных кроکаў, але ў разгар вугорскага паўстання й польскіх падзеяў даў яшчэ Маскве зразумець, што на яе збройной інтэрвенцыю ў гэтых і іншых саталітных краінах сам зрагаваць збройна ня будзе. Гэткія заівы зрабілі ў той час міністар замежных спраў ЗША Далес і былы камандуючыя збройнымі сіламі Атлантычнага пакту генерал Грунтр. Дык ці-ж было патрэбна Саветам чагось больш, чым гэтай упэўненасці, што з саталітамі могуць рабіць, што толькі захочуць, а заходнія вілікадзяржавы на кінуць і пальцам? Або ці-ж не камэдый зьяўляеца ўся працівдараў ў гэтым справе ў Задзіночных Нацыях? Ужо наступіў другі месяц, як бальшавікі, на гледзячы на ўвод імі Вугоршчыну вілізарных збройных сілаў і жахлівіх торов з масавыми дэгартызмі, на могуць канчальна здушыць вугорскага паўстання, а Задзіночныя Нацы ўсё яшчэ цярплюць чакаючы, калі рэжым Кадара дазволіць ім выслучаць у Вугоршчыну шасьцёх абсерватараў. Каму і пашто гэтая шасьцёрка патрабная, калі і без яе дастатковы ведамы, што ў Вугоршчыне адбываюцца найбольш вырафінаваныя бальшавіцкія злачынствы?

Беспадстаўны страх перад Саветамі лёг на змітым клямом на палітыцы Захаду і зьяўляеца найвялікшай прычынай усіх няшчасцій. Гэты страх стаўся вырашальным фактам і ў падзеях на справе Суэзу. Мы ўжо пісалі, што збройнае ўмышанье ў Суэскі канфлікт Вілікабрытаніі й Францыі ў маінта, калі ўся ўвага вольнага съвету мусіла быць зьвернутая на Вугоршчыну, зьяўлялася крокам эгайстичнага і палітычнага шкоды. Але распачаўшы гэту збройную інтэрвенцыю, абездзіве ўпраўліць вілікадзяржавы спыніліся на поўдзоре, на толькі чигода не дасягнуўшы, але і шмат страйкі, і ўзноў-жа з прычыны таго-ж страху перад Савецкім Саюзам. Даставткова было кромлёнскім верхаводам пагразіць вадароднай бомбай і выслычніць у Эгіпце савецкіх і кітайскіх «ахвотнікаў», каб абездзве дзяржавы скапітульвалі. Праўда, на Захадзе інтарпрэтуеца, што галоўнай прычинай спынення ваенных дзеянняў Ангельшчынай і Францыяй у Эгіпце быў цік Задзіночных Нацыяў. Але цік гэты быў выкліканы на чым іншым, як узноў-жа страхам перад Савецкім Саюзам.

Мы ўжо не гаворым аб тым, што трэба было ультыматыўна загразіць Маскве прэвізійнай вайной і зажадаць, каб спынілі сваю збройную інтэрвенцыю ў Вугоршчыне, або выслучаць туды палітычныя збройныя сілы Задзіночных Нацыяў. Такія меры, у дадзеным выпадку зусім натуральная і неабходная, яшчэ на выклікалі-б трэціе съветавае вычуцьцё реальнасці.

Мы ўжо не гаворым аб тым, што трэба было ультыматыўна загразіць Маскве прэвізійнай вайной і зажадаць, каб спынілі сваю збройную інтэрвенцыю ў Вугоршчыне, або выслучаць туды палітычныя збройныя сілы Задзіночных Нацыяў. Такія меры, у дадзеным выпадку зусім натуральная і неабходная, яшчэ на выклікалі-б трэціе съветавае вычуцьцё реальнасці.

На Захадзе ажывіліся надзеі што, як паказалі цяперашнія выпадкі за зялезнай, савецкай състэмы сама сабой ідзе ў кірунку раскладу. На гэтым сінім галоўным чынам і базуючы палітычны прадбачваны Захаду. Але, на нашу думку, я можа быць больш шкоднага самаабману, чымся такое хвальшывае меркаванне. Савецкі Саюзужоня раз знаходзіўся над пропасцю, здавалася-б, няшчільнай пагібелі, але пры пасын-

ЛІГА ВЫЗВАЛЕНИЯ НАРОДАУ СССР (ПАРЫСКІ БЛЁК ЗЛОЖАНЫ 45-АЙ КАНФЕРЭНЦЫІ МІЖПАРЛЯМАНТАР-НАЙ ВУНІ У БАНГКОКУ (ТАЙЛАНД))

Спадар Прэзыдент,

Ліга Вызваленія Народау СССР вітас Канфэрэнцыю Міжпарламантарнай Вуні мае гонар прасіць Вас давесіці да ведама ўдзельнікаў Канфэрэнцыі наступнае:

Нашыя народы, што складаюць больш за палову жыхарства Савецкага Саюзу, былі заваяваны й далучаны ў розныя часы да Расейскай імперыі.

У часе рэвалюцыі 1917 г. яны аддзіліліся ад Рәсеi і стварылі сваю собскія рэспублікі, незалежнасць якіх была прызнана дэ факті шматлікім дзяржавамі, а ўзлоўем шэрагам гэтых дзяржаваў, у тым ліку й Савецкага Рәсеi, яны былі прызнаны і да юра.

Ни гледзячы на гэта савецкі ўрад, як толькі авалодáў у грамадзянскай вайне тэрыторыяй савецкай Рәсеi, вераломнікі нахіруюць сваю збройную супраць нашых краёў, заваяваючы іх адзін за другім.

Праўна выбраныя дэмакратычныя парламанты й урады нашых нацыяналь-

насці й уступліваюць Захаду заўсёды пераматаў свае цяжкасці. З усіх калі-небудзь ведамых цяжкасцяў савецкая състэма перажывае сінія няйвялікшыя крэзы. І ейны ўпадак быў-бы няшчільны, калі-б Захад здабыўся на патрэбную станоўчасць і палітычную далёказоркасць.

Паколькі Захад паказаў сябе на гэта няздольным, Савецкі Саюз мае ўсе даценныя выйсьці пераможна і з сінія няйвялікшыя крэзы. Паниявленыя народы бяз помачы Захаду самі вызваліліся на змогу, бо ня могуць збройнай сіле ворага процістаяць собскай збройнай сіле. Пасынкасці і разгубленасць Захаду ў ваблічы вугорскіх падзеяў даставткова паказалі паниявленым народам, што някай помачы ад Захаду яны ў сваім вызвольным змаганні чакаць ня могуць. З другога боку і Саветы лішні раз пераканаліся, што нікак не бізнес пакладзіць на Захаду ім не пагражает. Значыцца, могуць на толькі справіцца лёгка з разными нутранымі цяжкасцямі ў сябре, дадзенія ўсіх іх падзеяў, але і далей бяспечна і бесперападобна прадаўжаць свой наступ супраць вольнага съвету на ягонай собскай або імкантраліванай тэрыторыі.

Падзеі сінія разыўваюцца вельмі шыбка. Калі, прыкладам, у вадным тыдні здаецца, што загроза трэцій съставай вайны аддаляецца, дык у наступным тыдні, наадварот, гэтая загроза выступае ўважа ўсей реальнасці. Цяжкі нутраны крэзы савецкага блéку на можа быць перашкодай для раздзымуханьня Саветамі съставае вайны, затое можа быць аднай із спробаў выйсьці з гэтага крэзы. І калі съвет будзе кінуты па-жар новае съставае бойні, дык галоўнай прычинай гэтага будзе пераўвалічаны да несамавітых разьмераў страх перад Саветамі.

Язэп Карапеўскі

Вясельля ня дасць пасце.
Пакуль боль нас, гора мучыць
Такой песні хто-ж навучыць?!

I. Ізгур

Яму належаць вершы: «Усоды кроў» (у №5 «Нашае Долі»), «Голад» (у №6) і «Айчына ў цыме» (у №6). Падаём апошні.

АЙЧЫНА ў ЦЫМЕ

Апусыцілася глухая
Ноч над роднай стараной.
І зноў ліўня ня сціхае,
Лълецца цягам над зямлёй.

Цёмны, велькія зноў хмары
Усё неба занялі...
Нудны восені дні шары
Замест лета нам прыйшлі.

Плачаць вечер над прасторам
У барох і на палёх,
Плачаць, стогнець сълёнім хорам
Жыцьцё ў муках і балёх.

Непагода гэта, сълякаць
Жыцьця стогны глуша ўсе,
І з натураю паклякаць
Нібы страшна съмерць ідзе.

І бушуець громка бура
У нашай беднай старане...
Хмары зьвісліся панура...
Ціснуць грудзь радной зямле.

Нат. ак. Карскі называў мову гэтых вершаў «няважнаю». «Няважнасць» гэтая найбольшая ў першым вершы — «Усоды кроў», асабліва ў канцы:

Няуж, зямля, о маць-земля! —
Мір даўгажданы — плод запрэтні?
Няуж ня ўстанец нам зара
Любvi ўсябочай, беззаетнай?

Ці-же не бязъмерная, папраўдзе, воддарль, пройдзеная беларускім вершаваным словам ад часоў, калі магчымая была яшчэ ў друкі гэткая «няважнасць» мовы — дый тэхнікі, пэўна-ж — пры ўсёй відавочнасці найлепшых намераў аўтароў-піянероў?

5) На узбочыні літаратурнага пракэсу

Тымчасам як беларускі літаратурны пракэс данашніх умоўна — «нашадольскіх» пачаткаў XX в. ішоў у рэчышчы спадкаемства й актуалізацыі спадчыны канцавечча XIX в., некаторыя пісменнікі пабеларуску ў сваіх творах гэтага-ж часу ня былі ўлучаны ў гэты пракэс, стаўшы збоку яго — на ўзбочыні.

Аляксандар Ельскі

Сучаснік і прыяцель яшчэ Вінцuka Дуніна-Марцінкевіча, Аляксандар Ельскі (1834—1916) пісаў у тым самым кірунку, што ён, і ў пару канцавечча XIX в. і на працягу ўсяго свайго жыцьця ў XX в., застаючыся ўвесь час на ўзбочыне беларускага літаратурнага пракэсу, на даўно ўжо адхытай стады яго зь сярэдзіны XIX в. У 1900 г. Ельскі відаў у Пецярбургу вершаване «Слова аб праклятай гарэлцы» й аб жыцьці й смерці п'яніцы». Гэта ці не найбольш папулярны твор Ельскага; прынамся, ён запісаны этнографамі з народных вуснаў аж у Горадзенскіх дэвяці кавалкамі. З другога боку, твор вельмі характэрны і сваім маралістичным кірункам і сваім вершам ня толькі для Ельскага, але й для ўсяго пісменства «для народу», прадстаўленага Янам Чачотам (да некаторых з ягоных «песніяў» дадзены твор асабліва блізкі), В. Дунінам-Марцінкевічам ды апанімімі найчасцей аўтарамі розных вершаваных «казаній» з сярэдзіны XIX в. Як узор усяго гэтага, падаём тут частку яго з некаторымі скаратамі.

АБ ЖЫЦЬЦІ Й СЪМЕРЦІ П'ЯНІЦЫ

Людзі у съяткі моляцца Бажочку, А ён сабе зранку з чортам у шыночку; Яго чорны дзеткі, так як галавешкі, А ён п'е гарэлку да ўсё строіць съмешкі. Яго згліза хата дый дзіравы строхі, А ён у карчомцы сядзіц для ущехі;

Да назоваў Белая й Чорная Русь

У артыкуле «Аб паходжаныні назоваў розынцу». У XIV стагодзьдзі, калі ў замежных хроніках павініся тэрмін Белая Русь, акрэслівачы ім Палацка-Віцебскую замлю, дык гэтая замлю таксама ў ўжо ўваходзіла ў склад Літоўскай дзяржавы. Наагул-жа назоў Белая Русь павініся раней (Тацішчай у сваёй «Істории Российской» падае, што гэты назоў сустракаўся ўжо ў 1135 годзе) і адносіўся да Растова-Сузальскіх земляў) і ў розны часы ім акрэсліваліся розныя землі: Палацка-Віцебская, а часам і Пскоўска-Ноўгародская, Смаленская, Ноўгарод-Северская, Кіеўская, а часам Гаіцка-Валынская землі ў помніках XVI стагодзьдзя. Іван III ўжывалі назоў Белая Русь для акрэсленія Маскоўшчыны. Гэты назоў стаў замацоўвашца за ўсходнімі беларускімі землямі толькі ў канцы XVI стагодзьдзя. Назоў-жа Чорная Русь заўсёды адносіўся да заходніх беларускіх земляў: Гарадзенскія, Слонімскія, Наваградчыны і часткі Меншчыны.

Бяручу гэта пад увагу, I. Юхо ставіць пытаныне, ці на толькі пашырэнне хрысціянства спрыцінілася да падзелу земляў усходніх славянаў на Белую й Чорную Русь. Заходнія беларускія землі былі лясістыя, і тут хрысціянства пашыралася вельмі паволі. Характэрным у гэтым выпадку з'яўляецца і той факт, што тут на было ніводнай епархії. Адсюль можна прыпушчыць, што гэтая частка краю атрымала назоў «няхрышчанай», Чорной Русі. Наадварот, тых землі, дзе хрысціянства ці «рускія» веры былі пануаць — працьветнай, Белай Русі. Пасля гэтых назоў стражу сваё першапачатковое значэнне і стаў ужываніем у розных сэнсах, пакуль не замацаваўся толькі за беларускімі землямі.

У вагульным так выглядае канцепцыя I. Юхі. Яна, аднак на выяняне, былі ў той час паняволены Татарамі, дык гэты краі і быў называны Белай Русью (свабоднай). Пасля гэтых назоў пашырэнне та і заходнія беларускія землі. Чорная-ж Русь пачала называцца так у сувязі з тым, што заходнія землі краю былі ў той час паняволены Татарамі, дык гэты

чаму гэты назоў (Белая Русь) прывіўся якраз да беларускіх земляў. Згадкаўшыся з агульным думкай I. Юхі, мы тут хацелі-б унесыці папраўкі і дапаўненіні да яго канцепцыі.

На нашу думку пры разгляданіі назоў Чорная і перадусім Белая Русь траба месца на ўвазе тое, што гэтыя назоў, як і сам тэрмін «рускі», былі цесна звязаны з пашырэннем праваслаўнага, «рускага» веры. Такая пастанова справы дапаможка зразумець, чаму назоў «Белая Русь» замацаваўся канчатково за беларускімі землямі і народам.

Трэба дапушчаць, што назоў Чорная й Белая Русь павіліся шмат раней за XIII стагодзьдзя і наслі рэлігійны характар у вазанчыні тэртыріяў пашырэння праваслаўнага, «рускага» веры. Пашырэнне хрысціянства ў заходнімі Беларусі праходзіла вельмі марудна. Не спрыялі тым абставіны, што гэтыя землі знаходзіліся далёка ад цэнтра, а таякі вельмі раздрэдзены астраўкі-носьбіты новае веры, як Горадзя, Ваўка-выск, Слонім, Наваградак і Менск не моглі задаволіць духова і ахапіць фізычна асноўную масу насельніцтва, разшыршанаага між непраходных лясамі.

Таксама пашырэнне хрысціянства праводзілася ў большасці выпадках сілай мясцове ўлады, але, калі гэта быўша сама жыла пад сталай загрозай воінавых нападаў і на мела моцнае падтрымкі ад цэнтра, а часам і зусім на лічылася з цэнтрам дык яна была змушаная талераваць супрапоты насељніцтва. Палацкія князі наагул адзначаюцца сваёй рэлігійнай талеранцыяй. Яны былі ўсталай сувязі з няхрышчанымі Латышамі і Летувісамі, на таорытамі панавалі і ад катоўых атрымоўвалі дапамогу ў сваіх войнах за кіеўскімі князіямі. Такіх сущадосніх патрабавалі ведама, даволі элястычнай рэлігійнай палітыкі. Таксама пашырэнне хрысціянства ў гэтых землях было затрымана пашырэннем над імі ўлады літоўскіх князёў, што засталіся ў паганстве.

Гэтым выясняецца той факт, чаму вілажка частка жыхарства гэтых земляў заставалася паганамі аж да канца XIV стагодзьдзя і пад час афіцыйнага хрысціянізація Літвы прыняла каталіцтва. Прыкладна такімі былі знатныя роды Няміраў, Осьцікаў (?), Бутрымовічаў, Ваўчкоў (Волчкоў), Куцизвічоў, Рацікоўчы, Вілковічоў (Ваўковічоў), Сакоўчы, Начкай, Дані(л)ючай, Качаноў, Дзеўк(ня)товічоў, Чупаў, Кусаловічоў, Суковічоў, якія атрымалі навет у 1413 годзе польскія гербы (Г. Акты Гарадзенскай вуні).

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі тысячы палонных падстанціў і што гэты акт, як і тысячы забітых і рабеных слава савецкай зборы, моцна па

рушаныцца «Канвенцыю аб падпраджанні злачынстваў генасуду і пакаранні за яго».

Пытаныне аб выяве Вугорцаў у Савецкі Саюз, здушваючы, пры згодзе створанага ім «ураду» Кадара вывозіць з вугорскай зямлі

